

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421202349
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6421202349.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XXX, XXX XX G., zastúpeného: FALIS & Partners, s. r. o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654, proti žalovanému: Silverside, a. s., v konkurze, so sídlom Plynárska 7/B, 821 09 Bratislava, IČO: 50 052 560, pred vyhlásením konkurzu zastúpenému: VIVID LEGAL, s. r. o., so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, o zaplatenie 19,10 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 28Csp/56/2021-124 zo dňa 14. januára 2022, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žiadnej zo strán sporu nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 19,10 Eur s prísl.. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ dňa 10.10.2018 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „predmetná zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 4.000,- Eur a žalobca sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 60 mesačných splátkach po 104,86 Eur. V danej veci sa jedná o vzťah medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom. Žalovaný ako dodávateľ finančnej služby si do vopred pripravenej formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (do čl. IX bod. 1 zmluvy) zahrnul právo žalovaného ako veriteľa účtovať žalobcovi - dlžníkovi zmluvnú pokutu vo výške 12 % v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok úveru alebo ich častí podľa zmluvy. Žalovaný si počas trvania úverového vzťahu so žalobcom účtoval zmluvné pokuty a žalobca ich podľa listiny označenej „platobná disciplína“ zaplatil dňa 16.10.2019 v celkovej výške 19,10 Eur. Z čl. IX. bod. 2 predmetnej zmluvy o úvere vyplýva, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení. V danom prípade zmluvná pokuta bola dojednaná vo výške 12 % a úroky z omeškania vo výške 5 %, čo spolu predstavuje 17 %. V uvedenej súvislosti žalobca v žalobe uviedol, že výška dojednanej zmluvnej pokuty spolu s úrokom z omeškania prekračuje maximálnu výšku sankcií podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (sankcie za omeškanie predstavujú viac ako trojnásobok úrokov z omeškania). Takáto zmluvná podmienka sa preto podľa žalobcu dá považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda za absolútne neplatnú a žalovaný ako veriteľ nemal právo zaťažiť úverový účet zmluvnými pokutami a prijať plnenie zo zmluvných pokút. Žalobca na účet žalovaného uhradil zmluvné pokuty vo výške 19,10 Eur. V tomto rozsahu došlo k bezdôvodnému

obohateniu žalovaného na úkor žalobcu. Žalovaný napriek výzve žalobcu dlžnú sumu nevrátil, preto si žalobca uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2021 do zaplatenia. Žalobca si uplatnil aj náklady na vymáhanie pohľadávky spočívajúce v predžalobnej výzve vypracovanej a zaslanej žalovanému právnym zástupcom žalobcu spolu vo výške 27,47 Eur.

1.2 Okresný súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 28Csp/56/2021-19 zo dňa 25.08.2021, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, čím došlo v zmysle § 267 ods. 4 CSP k zrušeniu platobného rozkazu. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že zmluvná pokuta je v zmluve dojednaná platne, v súlade s platnou právnou úpravou, a preto nemohlo dôjsť ku vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu. Žalovaný si voči žalobcovi uplatnil na základe predmetnej zmluvy o úvere nárok na zmluvnú pokutu len vo výške 10 % p. a., (nie vo výške 12 % p. a. ako tvrdí žalobca) z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od prvého dňa omeškania. S odkazom na čl. IX. bod 2 zmluvy je výška zmluvnej pokuty uplatnená v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „nariadenie vlády“), resp. dojednanie o zmluvnej pokute doslova kopíruje citované nariadenie vlády. Ani samotný zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) nezakazuje dojednanie zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute sa nenachádza ani vo výpočte neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré upravuje § 53 ods. 4 Občiansky zákonník. Dojednanie o zmluvnej pokute vo formulárových spotrebiteľských zmluvách je prípustné, jej výška však nesmie byť neprimeraná. Súdny v rámci analýzy prijateľnosti zmluvnej pokuty (obsiahnutej v zmluvnom dojednaní o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu) musia analyzovať primeranosť výšky zmluvnej pokuty a až na tomto základe môžu vysloviť názor ohľadne platnosti takéhoto dojednania. V prejednávanej veci je dojednanie o zmluvnej pokute primerané, pretože čl. IX. bod 2 predmetnej zmluvy o úvere doslova kopíruje príslušné ustanovenia Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., nemožno teda uzavrieť, že dojednanie o zmluvnej pokute je v danom prípade neprimerané. O tom, že predmetné dojednanie o zmluvnej pokute je primerané, rozhodol aj Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 43Co/70/2019 zo dňa 14.11.2019. Dohoda o zmluvnej pokute obsiahnutá v predmetnej zmluve o úvere nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Pri uzavretí zmluvy, ako aj pri uplatňovaní nároku vyplývajúceho z dohody o zmluvnej pokute žalovaným, boli dodržané všetky zákonné limity, ktoré na výšku sankcií za omeškanie vo vzťahu k spotrebiteľovi kladie citované nariadenie vlády. Zaplatením zmluvnej pokuty žalobcom v celkovej výške 19,10 Eur teda podľa žalovaného nedošlo ku vzniku bezdôvodného obohatenia. Žalobca plnil žalovanému sumu 19,10 Eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu vo výške 10 % p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka, na ust. § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na ust. § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. k), § 53 ods. 5 a 12, § 53b ods. 1, § 544 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka a uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázať, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 10.10.2018 Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom súd túto zmluvu o úvere vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Konštatoval, že sa jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Žalovaný mal pri uzatváraní a plnení zmluvy postavenie dodávateľa, o čom svedčí predovšetkým predmet jeho činnosti uvedený v Obchodnom registri. Z obsahu predmetnej zmluvy o úvere nevyplýva a žiadna okolnosť ani nenasvedčuje tomu, že by ju žalobca uzatvoril v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, uskutočniač tento právny úkon pod svojím obchodným menom. Predmetnú zmluvu o úvere okresný súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a naopak žalovaný do právneho vzťahu vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

1.4 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi posúdením každého zmluvného dojednania ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v užšom zmysle a jeho prípadným rozporom so zákonom z iného dôvodu v širšom zmysle. Zdôraznil, že nedospel k záveru, že by dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v čl. IX. bod 1 a 2 predmetnej zmluvy o úvere bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. To však nič nemení na tom, že pokiaľ by si žalovaný ako veriteľ voči žalobcovi ako dlžníkovi, ktorý porušil svoju

povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas uplatňoval zmluvnú pokutu za jeho omeškanie so splácaním úveru vo výške 12 % ročne v zmysle čl. IX. bod 1 predmetnej zmluvy o úvere bez zohľadnenia modifikácie jej výšky v zmysle čl. IX. bod 2 zmluvy, postupoval by v rozpore s právnou úpravou, keďže s poukazom na zákonnú výšku úroku z omeškania v rozhodnom čase 5 % p. a. bola maximálna výška sankcií za omeškanie spotrebiteľa 15 % p. a., t. j. zmluvná pokuta mohla byť uplatnená len do výšky 10 % p. a. Článok IX. bod 1 predmetnej zmluvy o úvere nemožno podľa okresného súdu vykladať, právne posudzovať a aplikovať bez zohľadnenia čl. IX. bod 2 zmluvy, ktorý naň nadväzuje a spoločne predstavujú dojednanie o zmluvnej pokute. Ako vyplynulo z predloženej platobnej histórie, žalovaný si vyúčtoval zmluvné pokuty vo výške 10 % p. a. z dlžných súm za príslušné obdobia omeškania, teda v súlade s uvedeným zmluvným dojednaním a rovnako v súlade s aktuálne platnou právnou úpravou. Pre úplnosť okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ by aj mal byť čl. IX. bod 1 predmetnej zmluvy o úvere nesprávne a v rozpore s § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka posudzovaný izolovane, bol by v zmysle § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka neplatný len čiastočne, a to pre rozpor so zákonom (s § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka). Všeobecným princípom súkromného práva je pritom aplikácia takého výkladu, ktorý preferuje platnosť právneho úkonu, resp. jeho časti pred jeho neplatnosťou. V takom prípade by teda bolo možné považovať dojednanie o zmluvnej pokute v oddeliteľnej časti (§ 41 Občianskeho zákonníka) 2 % p. a. za neplatné pre rozpor so zákonom, čo by nič nezmenilo na platnosti zvyšnej časti dojednania 10 % p. a. Za danej situácie okresný súd vyhodnotil dôkazy vykonané v prejednávanej veci podľa svojej úvahy a dospel pritom k záveru, že žalovaný ako veriteľ si v súlade so zmluvou a s platnou právnou úpravou uplatnil a vyúčtoval voči žalobcovi ako dlžníkovi, ktorý bol v omeškaní so splácaním úveru, zmluvnú pokutu v celkovej výške 19,10 Eur. Na strane žalovaného preto nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu, na základe ktorého právneho záveru okresný súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú a zamietol ju.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že má za to, že v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP a k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

2.1 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že počas konania pred súdom prvej inštancie tvrdil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je formulárového charakteru, preto nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy o úvere ovplyvniť. Zmluvná pokuta tak nebola osobitne so žalobcom dojednaná vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými zmluvnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným podmienkam. Zmluvné dojednanie obsiahnuté v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, týkajúce sa zmluvných pokút označil žalobca v odvolaní za nekalú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zdôraznil, že civilné sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy, t. j. súd vychádza len z tých skutočností, ktoré strany sporu v konaní tvrdili. Pokiaľ strana sporu účinne nepoprie skutkové tvrdenia uvádzané druhou stranou sporu, má to za následok, že tieto skutkové tvrdenia sa považujú za nesporné. V danom spore žalovaný vyššie uvedené skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, účinne nepoprel, preto súd prvej inštancie mal podľa žalobcu aplikovať zákonnú domnienku o nespornosti žalobcových skutkových tvrdení v zmysle § 151 ods. 1 CSP. „Ak sú skutkové tvrdenia strán sporu nesporné, súd o nich ďalej nevykonáva dokazovanie, pretože nesporné skutočnosti sa v procese, v ktorom sa uplatňuje princíp formálnej pravdy, nedokazujú“. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojuje ako zistený skutkový stav a vychádza z nich pri svojom rozhodovaní. Súd prvej inštancie teda preukázateľne nepostupoval podľa žalobcu v súlade s ust. § 151 ods. 1 CSP, aj keď tak postupovať jednoznačne mal. Súd prvej inštancie zaujal právny názor, že predmetná zmluvná pokuta nebola medzi stranami sporu dojednaná individuálne, ale zároveň uviedol, že nespĺňa zákonné kritériá, aby mohla byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že má za to, že každá zmluvná podmienka uvedená v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nebola individuálne vyjednaná so spotrebiteľom, je neplatná a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, na čo súd prvej inštancie neprihliadol. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ďalej žalobca poukázal v odvolaní na ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané a na ust. § 53 ods. 4, písm. a) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve

sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Zo znenia predmetných ustanovení Občianskeho zákonníka podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že každá zmluvná podmienka, s ktorou sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť jej obsah, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda neplatnou zmluvnou podmienkou. Právny názor súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluvná pokuta nebola medzi stranami dojednaná individuálne, keď ale zároveň uviedol, že nespĺňa zákonné kritériá, aby mohla byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nie je podľa názoru žalobcu správny, pretože odporuje výslovnému zneniu zákona. Uvedený výklad ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie označil žalobca v odvolaní za svojvoľný, náležité neodôvodnený a nezákonný. Za nesprávny označil žalobca v odvolaní aj ten názor súdu prvej inštancie, v rámci ktorého súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zmluvná pokuta bola v danom prípade dojednaná dvojakým spôsobom, a to vo výške 12 % (čl. IX. bod 1 zmluvy) a vo výške 10 % (čl. IX. bod 1 zmluvy) s tým, že ak by maximálna výška sankcií vyplývajúca z právnej úpravy bola nižšia, uplatní sa zmluvná pokuta v nižšej výške (čl. IX. bod 2 zmluvy). Takéto dojednanie o zmluvnej pokute nie je podľa žalobcu v súlade s ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého je zrejmé, že výška zmluvnej pokuty musí byť dojednaná jasne a zrozumiteľne, k čomu v danom prípade podľa žalobcu jednoznačne nedošlo. Zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré má neurčitý charakter si žalovaný sám modifikoval, pokiaľ pred súdom prvej inštancie tvrdil, že si uplatnil voči žalobcovi sankciu z titulu zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne. Takéto dojednanie o zmluvnej pokute je podľa žalobcu neprípustné a je v rozpore s ust. § 37 Občianskeho zákonníka, a teda absolútne neplatné pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že ak žalovaný chcel v spotrebiteľskej zmluve dohodnúť zmluvnú pokutu, tak ju mal individuálne so žalobcom dojednať, a to vo výške, ktorá by bola v súlade s § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom v čase podpisovania zmluvy. Už v čase podpisovania predmetnej zmluvy o úvere však zmluvná pokuta vo výške 12 % bola neprijateľná, v rozpore so zákonom (§ 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka). Názor súdu prvej inštancie vyplývajúci z odseku 22. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie uvádza, že pokiaľ by aj mal byť čl. IX. bod 1 predmetnej zmluvy o úvere posudzovaný izolovane, bol by v zmysle § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka neplatný čiastočne, a to pre rozpor so zákonom (§ 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka) je podľa žalobcu nesprávny, pretože podľa takéhoto názoru si žalovaný môže uplatňovať aj neprímerané zmluvné pokuty v rozpore so zákonom voči neurčitému počtu spotrebiteľov. V závere odvolania žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, alebo aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobcovi bola zmluvná pokuta vyrubená na základe zmluvných dojednaní o zmluvnej pokute, ktoré boli dojednané platne a v súlade so zákonom, ako aj s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Navrhol, aby odvolací súd „odvolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol“ a aby žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní žalobcu odvolací súd z verejne dostupných zdrojov - z Obchodného vestníka č. 199/2022 a z výpisu z Obchodného registra Oddiel: Sa, vložka číslo: 6261/B zo dňa 25. 01. 2023 zistil, že uznesením Okresného súdu Bratislava I., č. k. 31K/25/2022-120 zo dňa 22.09.2022, právoplatným dňa 30.09.2022, t. j. po podaní odvolania, bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a do funkcie správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. S. C., so sídlom T. 2, XXX XX J.. Uznesením Okresného súdu Bratislava I., č. k. 31K/25/2022-235 zo dňa 04.10.2022, právoplatným dňa 11.10.2022, okresný súd odvolal I.. S. C. z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu Silverside, a. s., v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 50 052 560 a do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil JUDr. I. I., G., so sídlom Y. X. 2, XXX XX J. J..

5. Podľa ust. § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevyhľadateľnú (§ 166b).

6. Podľa ust. § 166a ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a § 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky:

- a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“),
- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

7. Podľa ust. § 166a ods. 2 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii pohľadávky, podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou.

8. Podľa ust. § 166b ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje

- a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5 % istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva,
- b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,
- c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom,
- d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom,
- e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom,
- f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

9. Podľa ust. § 166b ods. 2 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky.

10. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Vzhľadom k tomu, že predmetom sporu je pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz (§ 166a ods. 1 písm. a) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii), odvolací súd podľa ust. § 167e ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, konanie ako celok zastavil.

13. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a ust. § 257 CSP tak, že náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu nepriznal. Civilný sporový poriadok upravuje náhradu trov konania v prípade zastavenia konania v ustanovení § 256 ods. 1 CSP, ktoré zákonné ustanovenie predpokladá procesné zavinenie niektorej zo strán sporu na zastavení konania. V danom prípade však vzhľadom na špecifickú situáciu akou je vyhlásenie konkurzu nemožno ustanovenie § 256 ods. 1 CSP na rozhodnutie o náhrade trov (celého) konania aplikovať, preto odvolací súd na rozhodnutie o náhrade trov konania aplikoval ust. § 257 CSP a vyslovil, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznáva, a to vzhľadom na konkrétne okolnosti danej veci a s tým spojené okolnosti hodné osobitného zreteľa. Okolnosťou hodnou osobitného zreteľa je v danom prípade skutočnosť, že zastavenie konania je zákonným následkom právnej skutočnosti, ktorou je vyhlásenie konkurzu a ktorá nastala na základe zákona č. 7/2005 Z. z., bez procesného zavinenia niektorej zo strán sporu na zastavení konania, čo znamená, tak ako je vyššie uvedené, že na rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

14. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.